

Sygn. akt III RC 762/15

WYROK

WIMIENIURZECZYPOSPOLITEJPOLSKIEJ

Dnia 23 marca 2016 roku

Sąd Rejonowy we Włocławku III Wydział Rodzinny i Nieletnich

w składzie następującym:

Przewodniczący SSR Ewa Felińczak

Protokolant Ewelina Żakowiecka

po rozpoznaniu w dniu 23 marca 2016 roku we Włocławku na rozprawie

sprawy z powództwa małoletniej A. W. (1) działającej przez S. W.

przeciwko M. W., A. W. (2)

o podwyższenie alimentów

1. podwyższa z dniem 01 października 2015 roku alimenty od pozwanego A. W. (2) na rzecz małoletniej powódki A. W. (1) ustalone na mocy ugody zawartej przed Sądem Rejonowym we Włocławku w dniu 14 kwietnia 2011 roku w sprawie III RC 1057/10 z kwoty po 150 zł (sto pięćdziesiąt złotych) miesięcznie do kwoty po 300 zł (trzysta złotych) miesięcznie, płatne do rąk przedstawicielki ustawowej małoletniej powódki S. W. do dnia 15-go każdego miesiąca z ustawowymi odsetkami w razie opóźnienia w płatności którejkolwiek z rat;
2. podwyższa z dniem 01 października 2015 roku alimenty od pozwanej M. W. na rzecz małoletniej powódki A. W. (1) ustalone na mocy ugody zawartej przed Sądem Rejonowym we Włocławku w dniu 14 kwietnia 2011 roku w sprawie III RC 1057/10 z kwoty po 150 zł (sto pięćdziesiąt złotych) miesięcznie do kwoty po 200 zł (dwieście złotych) miesięcznie, płatne do rąk przedstawicielki ustawowej małoletniej powódki S. W. do dnia 15-go każdego miesiąca z ustawowymi odsetkami w razie opóźnienia w płatności którejkolwiek z rat;
3. oddala powództwo w pozostałej części;
4. nie obciąża pozwanych kosztami postępowania w sprawie którymi obciąża Skarb Państwa;
5. wyrokowi w pkt 1i 2 nadaje rygor natychmiastowej wykonalności.

Sygn. akt III RC 762/15

UZASADNIENIE

S. W. działając w imieniu i na rzecz małoletniej powódki A. W. (1) w dniu 01 października 2015 r. wniosła pozew o podwyższenie alimentów od pozwanych M. W. i A. W. (2) – dziadków małoletniej powódki z kwoty po 150 zł miesięcznie do kwoty po 450 zł miesięcznie od każdego z nich, płatnych do rąk matki małoletniej do dnia 15. dnia każdego miesiąca z ustawowymi odsetkami w razie uchybienia terminowi płatności którejkolwiek z rat.

W uzasadnieniu podniosła, że ojciec małoletniej P. W. nie wywiązuje się z nałożonego na niego obowiązku alimentacyjnego ustalonego w wyroku rozwodowym na kwotę po 300 zł miesięcznie. Od chwili zasądzenia alimentów na rzecz córki przekazał jedynie 1000 zł. Wobec tego przedstawicielka ustawowa w dniu 26.06.2008 r. skierowała do komornika wnioski o wszczęcie postępowania egzekucyjnego. Ojciec małoletniej posiada duże zadłużenie

alimentacyjne. Oprócz tego, że nie płaci zasądzonych alimentów nie interesuje się losem córki i nie utrzymuje z nią jakichkolwiek kontaktów. Alimony od pozwanych ustalone na mocy ugody są płacone dobrowolnie, aczkolwiek nieterminowo. Małoletnia pozostaje na wyłącznym utrzymaniu matki, która uzyskuje dochód na poziomie najniższej krajowej. Cały dochód przedstawicielki ustawowej przeznaczany jest na cele niezbędne, a zarazem konieczne do zaspokojenia podstawowych potrzeb życiowych. Swój obowiązek wyczerpuje w osobistych staraniach o utrzymanie i wychowanie dziecka. Małoletniej powódce nie przysługują świadczenia z funduszu alimentacyjnego. Pozwani są rodzicami P. W.. Otrzymują stałe świadczenia emerytalne. Mają oni możliwości finansowe wsparcia swojej wnuczki, a żądana kwota jest umiarkowana i adekwatna do uzasadnionych potrzeb małoletniej powódki.

Na rozprawie w dniu 08.01.2016 r. przedstawicielka ustawowa podtrzymała żądanie pozwu o podwyższenie alimentów na rzecz małoletniej A. od każdego z pozwanych M. i A. W. (2) z kwoty po 150 zł do kwoty po 450 zł miesięcznie.

Pozwani uznali powództwo do kwoty po 200 zł miesięcznie.

Na rozprawie w dniu 23.03.2016 r. przedstawicielka ustawowa podtrzymała żądanie pozwu. Pozwany oświadczył, iż uznaje powództwo do kwoty po 300 zł miesięcznie. stanowisko pozwanej w zakresie uznania powództwa do kwoty po 200 zł miesięcznie nie uległo zmianie

Sąd ustalił następujący stan faktyczny :

W dniu 14.04.2011 r. w sprawie III RC 1057/10 na mocy ugody zawartej przed Sądem Rejonowym we Włocławku pozwani A. W. (2) i M. W. zobowiązali się płacić na rzecz małoletniej A. alimenty w wysokości po 150 zł miesięcznie od każdego z nich, płatnych do rąk matki małoletniej S. W. do dnia 15. każdego miesiąca z ustawowymi odsetkami w wypadku uchybienia terminowi płatności każdej raty, poczynając od dnia 28.02.2011 r. Postanowienie o umorzeniu postępowania uprawomocniło się w dniu 22.04.2011 r.

W dacie zawarcia ugody małoletnia A. miała 7 lat. Uczęszczała do przedszkola, za które opłaty wynosiły: chesne 96 zł, wyżywienie 5,50 zł dziennie, rytmika 22 zł, język angielski 23 zł, tańce 26 zł, koszykówka 24 zł. Do tego dochodziły jednorazowe opłaty: za komitet rodzicielski 60 zł, ubezpieczenie 30 zł, wyprawka przedszkolna 60 zł, książki 6-latka 79 zł.

S. W. miała 32 lata. Z zawodu była ekonomistką. Pracowała w przedsiębiorstwie wielobranżowym. Zarabiała 1800 zł brutto miesięcznie. Opłaty mieszkaniowe wynosiły: czynsz 218,40 zł, energia elektryczna 75 zł, abonament 17 zł, Sat Film 44 zł. Spłacała pożyczkę z Kasy Zapomogowo-Pożyczkowej w (...) S.A. w ratach po 166 zł miesięcznie. Od ojca małoletniej nie otrzymywała zasądzonych alimentów. W toku była egzekucja komornicza. P. W. posiadał zadłużenie na kwotę ponad 8000 zł.

Pozwana M. W. miała 63 lata. Pobierała emeryturę w wysokości 850 zł. Spłacała kredyt w ratach po 250 zł. Mieszkała z mężem i synem P. W., który podejmował prace dorywcze. Nie przekazywał pozwany żadnym środków pieniężnych na swoje utrzymanie.

Pozwany A. W. (2) miał 64 lata. Otrzymywał emeryturę w kwocie 1500 zł. Po potrąceniach otrzymywał do wypłaty 1025,88 zł. Nie miał nikogo na utrzymaniu.

Dowód: akta sprawy III RC 1057/10 Sadu Rejonowego we Włocławku.

Obecnie ustalono, że:

Małoletnia A. W. (1) ma 12 lat. Uczy się w 5. klasie szkole podstawowej. Uczęszcza na dodatkowe zajęcia z języka angielskiego, którego godzina kosztuje 40 zł. Miesięcznie jest to kwota 160 zł. Małoletnia korzysta z obiadów w szkole, za które miesięczna opłata wynosi 73 zł. Na wyżywienie dla A. potrzebna jest suma minimum 250 zł miesięcznie, na odzież około 700-800 zł rocznie. Podręczniki do szkoły kosztowały 600 zł, komitet rodzicielski 30 zł, ubezpieczenie

41 zł na rok. Małoletnia nie wyjeżdża na wypoczynek letni ani zimowy. Ze szkoły jest organizowany wyjazd na zieloną szkołę, której koszt to 490 zł. A. z powodu braku środków finansowych nie będzie brała udziału w tym wyjeździe.

Małoletnia nie posiada orzeczenia o niepełnosprawności. Uczęszcza na rehabilitację z powodu skoliozy. Rehabilitacja jest odpłatna, gdyż nie ma już miejsc na fundusz zdrowia. Opłata za nią wynosi 65 zł miesięcznie. Małoletnia otrzymała skierowanie do szpitala rehabilitacyjnego. A. nosi aparat ortodontyczny i korzysta z wizyt u ortodonta. Zdejmowany aparat ortodontyczny jest refundowany, natomiast stały kosztuje 1700 zł na jedną szczękę. Wizyta u ortodonta kosztuje 130-150 zł. A. korzysta z okularów, które kosztowały 110 zł. Ojciec dziecka nie utrzymuje z nim żadnego kontaktu.

Dowód: zeznania przedstawicielki ustawowej S. W. k. 27v (zapis cyfrowy rozprawy z dnia 08.01.2016 r. 00:08:48-00:14:06), k. 69v (zapis cyfrowy rozprawy z dnia 10.02.2016 r. 00:04:58-00:20:47),

kserokopia wyniku badania echokardiografii dopplerowskiej k. 6,

kserokopia paragonów na zakup artykułów szkolnych, podręczników, leków, za konsultację kardiologiczną, leczenie stomatologiczne k. 7, 60, 75-78,

kserokopia rachunku za usługę lekarską k. 79,

kserokopia faktury VAT na zakup szkieł korekcyjnych k. 80.

Matka małoletniej S. W. ma 37 lat. Z zawodu jest technikiem ekonomistą. Pracuje i zarabia 1350 zł netto miesięcznie.

Mieszka sama z córką we własnościowym mieszkaniu. Opłata za czynsz wynosi 239,55 zł, za energię elektryczną 88 zł na dwa miesiące, za wodę 74,48 zł, za Sat Film 45 zł, za internet 49,90 zł miesięcznie, za abonament rtv 65 kwartalnie, za ubezpieczenie PZU 67 zł.

Przedstawicielka ustawowa leczy się na kręgosłup szyjny. Jest zakwalifikowana na operację. Czasami w związku z pogorszeniem się stanu zdrowia zmuszona jest korzystać z prywatnej rehabilitacji z uwagi na długi czas oczekiwania na refundowaną rehabilitację. Pozostaje pod stałą opieką onkologa.

Nie otrzymuje na córkę alimentów zasądzonych od ojca P. W. w wysokości po 300 zł. Jego zaległości z tego tytułu wynoszą ponad 17.000 zł wraz z odsetkami. Alimenty nie są też wypłacane przez fundusz alimentacyjny. S. W. otrzymuje alimenty po 150 zł od każdego z pozwanych od kwietnia 2011 r. Przedstawicielka ustawowa nie posiada oszczędności. W utrzymaniu pomaga jej brat i matka.

Dowód: zeznania przedstawicielki ustawowej S. W. k. 27v (zapis cyfrowy rozprawy z dnia 08.01.2016 r. 00:08:48-00:14:06), k. 69v (zapis cyfrowy rozprawy z dnia 10.02.2016 r. 00:04:58-00:20:47), k. 89 (zapis cyfrowy rozprawy z dnia 23.03.2016 r. 00:02:46-00:04:38),

zaświadczenie o zatrudnieniu i zarobkach k. 22,

kserokopia zaświadczeń Powiatowego Urzędu Pracy we W. k. 23, 24, 25,

kserokopia zaświadczenia o zatrudnieniu i zarobkach k. 26,

kserokopia rozliczenia zużycia wody k. 56,

kserokopia faktury VAT za energię elektryczną k. 57,

kserokopia zawiadomienia o zmianie wysokości opłat za czynsz k. 58,

kserokopia odcinka za (...) k. 59,

informacja o stanie zaległości w sprawie egzekucyjnej k. 68.

Pozwana M. W. ma 68 lat. Otrzymuje emeryturę w wysokości 1064,86 zł miesięcznie. Nie ma innych dochodów.

Mieszka sama z mężem w mieszkaniu lokatorskim. Za czynsz i wodę płaci 500 zł miesięcznie, za energię elektryczną 100 zł, za abonament rtv 45 zł, za telefony około 50 zł, za swoje ubezpieczenie na życie 72 zł, za ubezpieczenie męża 59 zł miesięcznie. Po uiszczeniu opłat i zapłacie alimentów resztę środków przeznacza z mężem na wyżywienie i leczenie.

Pozwana leczy się u kardiologa z powodu powiększonego tętniaka aorty brzusznej. Ma też guzy w nadnerczu. Przyjmuje stałe leki na cholesterol i osteoporozę. Koszt leków wynosi 85 zł miesięcznie. Łącznie na wszystkie swoje leki przeznacza 200 zł.

Alimenty na rzecz wnuczki płaci dobrowolnie po 150 zł miesięcznie. W 2014 r. przekazała małoletniej prezent na komunię. Wcześniej kupowała jej odzież, buty. Poza tym spłaca kredyt w banku w kwocie 2500 zł zaciągnięty na zakup telewizora i kanapy. Miesięczna rata wynosi 380 zł. Nie ma żadnego majątku ani oszczędności.

Ojciec małoletniej nie mieszka z pozwanymi. Nie jest u nich zameldowany. Pozwani nie pomagają mu finansowo. Utrzymują jedynie z nim kontakt.

Dowód: zeznania pozwanej M. W. k. 27v (zapis cyfrowy rozprawy z dnia 08.01.2016 r. 00:14:06-00:20:27), k. 70 (zapis cyfrowy rozprawy z dnia 10.02.2016 r. 00:21:32-00:34:42),

odcinek odbioru emerytury k. 20,

kserokopia decyzji ZUS o waloryzacji emerytury k. 30,

kserokopia karty informacyjnej leczenia szpitalnego k. 32,33-34, 35-36,

kserokopia skierowania do poradni specjalistycznej k. 37,

kserokopia wyniku badania tomografii komputerowej k. 39, 41,

kserokopia historii choroby k. 40,

kserokopia wyniku badania radiologicznego k. 42,

kserokopia wyniku badania usg k. 43,

kserokopia wyników badań laboratoryjnych k. 44,

kserokopia doładowania energii elektrycznej k. 45,

kserokopia dowodu wpłaty za SatFilm k. 46,

kserokopia dowodu wpłaty za czynsz i wodę k. 47, 48,

kserokopia wyniku badania rtg k. 50,

kserokopia dowodu za ubezpieczenie k. 51.

Pozwany A. W. (2) ma 69 lat. Pobiera emeryturę w kwocie 1682 zł miesięcznie. Mieszka z żoną M. W..

Leczy się u neurologa i neurochirurga za powodu zaniku płynu rdzeniowego. Grozi mu bezwład lewej ręki. Uczęszcza na rehabilitację. W przypadku niepowodzenia rehabilitacji będzie operowany. Przyjmuje leki przeciwbólowe, których koszt wynosi około 40 zł miesięcznie.

Nie pomaga finansowo synowi – ojcu małoletniej powódki. Nie ma żadnego majątku ani oszczędności. Alimony na małoletnią płaci dobrowolnie. Nie ma kontaktu z wnuczką od 2014 r. Nie przekazuje małoletniej żadnych prezentów.

Dowód: zeznania pozwanego A. W. (2) k. 27v (zapis cyfrowy rozprawy z dnia 08.01.2016 r. 00:20:27-00:22:16), k. 70 (zapis cyfrowy rozprawy z dnia 10.02.2016 r. 00:34:42-00:43:02),

kserokopia decyzji o waloryzacji emerytury k. 21,

kserokopia historii choroby k. 31,

kserokopia karty zabiegów k. 49.

Sąd zważył, co następuje:

Podstawą żądania zmiany wysokości zasądzonych na rzecz dziecka alimentów jest art. 138 kro. Generalną przesłanką uzasadniającą zmianę wcześniejszego orzeczenia jest zmiana stosunków, przez co między innymi należy rozumieć istotne zwiększenie się usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego. Tym samym rozstrzygnięcie o żądaniu zawartym we wskazanym przepisie wymagało porównania stanu istniejącego w chwili uprawomocnienia się ostatniego orzeczenia regulującego obowiązek alimentacyjny z tym istniejącym w chwili orzekania w niniejszej sprawie.

Podstawą obowiązku alimentacyjnego dziadków względem wnuków jest przepis art. 128 kro, na mocy którego obowiązek dostarczania środków utrzymania, a w miarę potrzeby także środków wychowania (obowiązek alimentacyjny) obciąża krewnych w linii prostej oraz rodzeństwo, przy czym, zgodnie z art. 129 § 1 kro obowiązek alimentacyjny obciąża zstępnych przed wstępnymi, a wstępnych przed rodzeństwem, zaś gdy jest kilku zstępnych lub wstępnych - obciąża on najpierw bliższych stopniem przed dalszymi.

Obowiązek alimentacyjny dalszych krewnych aktualizuje się dopiero w sytuacji, gdy nie ma osoby zobowiązanej w bliższej kolejności albo gdy osoba ta nie jest w stanie uczynić zadość swemu obowiązkowi lub gdy uzyskanie od niej na czas potrzebnych uprawnionemu środków utrzymania jest niemożliwe lub połączone z nadmiernymi trudnościami (art. 132 kro).

Zakres wskazanego wyżej obowiązku alimentacyjnego, zgodnie z art. 135 § 1 i 2 kro zależy od usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego oraz od zarobkowych i majątkowych możliwości zobowiązanego, zaś jego wykonanie względem dziecka, które nie jest jeszcze w stanie utrzymać się samodzielnie, może polegać także, w całości lub w części, na osobistych staraniach o jego utrzymanie lub wychowanie.

Mając na uwadze powyższe należy zauważyć, iż w pierwszej kolejności obowiązek dostarczania środków utrzymania i wychowania dla małoletniej powódki ciąży na jej rodzicach, przy czym ich obowiązek alimentacyjny nie jest warunkowany istnieniem niedostatku po stronie ich dziecka, ale aktualizuje się on już w sytuacji, gdy nie może się ono samodzielnie utrzymać (art. 133 § 1 kro). Z uwagi na fakt, że ojciec małoletniej powódki w ogóle nie partycypuje w kosztach utrzymania córki, obowiązek alimentacyjny wobec niej ciąży w pierwszej kolejności na jej matce S. W., która w należyty sposób go wypełnia dostarczając córce środków pieniężnych oraz sprawując nad nią osobistą opiekę.

W przedmiotowej sprawie analizując zebrany materiał dowodowy Sąd uznał, iż zaistniały warunki, które wymuszają podwyższenie dotychczasowej wysokości alimentów. Należy zwrócić uwagę na fakt, iż od daty uprawomocnienia się postanowienia o umorzeniu postępowania w poprzedniej sprawie do chwili wystąpienia z nowym żądaniem upłynęło 4,5 roku, co spowodowało zmiany po stronie usprawiedliwionych potrzeb małoletniej powódki. Zgodnie z orzeczeniem Sądu Najwyższego z dnia 1 czerwca 1965 roku (sygn. akt. I CZ 135/64 niepublikowane) sam upływ czasu od wydania orzeczenia określającego wysokość alimentów uzasadnia wzrost potrzeb związanych z uczęszczaniem do szkoły, pobieraniem lekcji, leczeniem itp., co z kolei pociąga za sobą konieczność ponoszenia zwiększonych wydatków. W kontekście faktu uczęszczania aktualnie małoletniej do szkoły podstawowej, dodatkowymi zajęciami i leczeniem orzeczenie to znajduje odniesienie w niniejszej sprawie.

W chwili obecnej małaletnia A. ma 12 lat. Uczęszcza do szkoły podstawowej. Korzysta z dodatkowych odpłatnych zajęć, których miesięczny koszt to kwota 160 zł. Jej usprawiedliwione potrzeby obejmują wyżywienie 250 zł, ubranie około 70 zł, środki czystości, obiady szkolne 73 zł, podręczniki 600 zł, przybory szkolne, jednorazowe opłaty za komitet rodzicielski, ubezpieczenie. Małaletnia leczy się ortodontycznie i uczęszcza na płatną rehabilitację z powodu skoliozy. Nosi też okulary. Z powodów finansowych dziewczynka nigdzie nie wyjeżdża na wypoczynek letni ani zimowy czy też zieloną szkołę. Małaletnia jest w okresie intensywnego rozwoju psychofizycznego. Jej potrzeby w zakresie wyżywienia, odzieży, nauki, leczenia czy rozrywek intelektualnych w porównaniu do poprzedniej sprawy wzrosły. Koszty związane z nauką w szkole podstawowej powodują, że małaletnia A. wymaga zdecydowanie większych nakładów finansowych niż w czasie kiedy miała 7 lat i uczęszczała do przedszkola. Trudno zaprzeczyć, że w/w potrzeby nie są usprawiedliwione.

Matka małaletniej S. W. pracuje i zarabia 1350 zł netto miesięcznie. Sama ponosi koszty utrzymania mieszkania, które wynoszą około 550 zł miesięcznie. Swój obowiązek alimentacyjny wobec małaletniej wypełnia zapewniając córce mieszkanie i utrzymanie, ale także poprzez osobistą opiekę i wychowanie. Nie jest ona w stanie zaspokoić wszystkich potrzeb córki, w szczególności tych, które wiążą się z konkretnymi nakładami pieniężnymi. W tym zakresie nie może liczyć też na pomoc ojca małaletniej, który od kilku lat nie łoży na jej utrzymanie i nie utrzymuje z córką żadnego kontaktu. Pomimo, iż na rzecz małaletniej jak wspomniano wyżej są zasądzone alimenty w kwocie 300 zł, to de facto matka małaletniej pieniędzy tych w ogóle nie otrzymuje, albowiem egzekucja komornicza, jak wynika z zaświadczenia komornika sądowego prowadzącego postępowanie (k. 68) jest bezskuteczna, a zaległość P. W. z tytułu alimentów na rzecz małaletniej wynosi ponad 17.000 zł. Sytuacja ta obrazuje w jaki sposób w kosztach utrzymania partycypuje ojciec dziecka – P. W.. Przedstawicielka ustawowa nie otrzymuje też żadnych świadczeń z pomocy społecznej, gdyż jej dochód przekracza wymagany poziom przypadający na jedną osobę.

Mimo starań matki małaletniej i otrzymywanych od pozwanych alimentów w łącznej wysokości 300 zł miesięcznie, nie jest ona w stanie zaspokoić wszystkich usprawiedliwionych potrzeb córki w zakresie nauki, wyżywienia, odzieży, dodatkowych zajęć itp. Nie otrzymuje bowiem od ojca małaletniej żadnych kwot egzekwowanych przez komornika tytułem alimentów. Taka sytuacja ma miejsce od kilku lat. W dalszym ciągu P. W. nie łoży na utrzymanie córki i ma z tego tytułu zadłużenie na kwotę ponad 17.000 zł. S. W. sama zapewnia córce mieszkanie, opłaca rachunki.

W przedmiotowej sprawie mając na uwadze przedstawioną powyżej sytuację, Sąd uznał, iż zaistniały przesłanki, które skutkują podwyższeniem alimentów od pozwanych.

Sytuacja finansowa pozwanych M. W. i A. W. (2) w porównaniu do poprzedniej sprawy polepszyła się. Ich dochody wzrosły. Pozwana otrzymuje obecnie emeryturę w kwocie 1065 zł, zaś pozwany w kwocie 1682 zł miesięcznie. Mimo wzrostu dochodów pozwanych wzrosły również ich koszty związane z opłatami mieszkaniowymi i ubezpieczeniem. Wynoszą one ponad 800 zł. Do tego dochodzą wydatki na wyżywienie, leczenie, spłata rat kredytu oraz alimenty zasądzone na rzecz małaletniej A.. Zdaniem Sądu jednak sytuacja finansowa pozwala pozwanym na ponoszenie obowiązku alimentacyjnego w większym zakresie niż dotychczas. Na marginesie należy też wskazać, że gdyby ojciec małaletniej dobrowolnie łożył na utrzymanie córki, odciążyłby w ten sposób pozwanych, którzy są zobowiązani w dalszej kolejności do wypełniania obowiązku alimentacyjnego wobec małaletniej powódki.

Zasadność żądania podwyższenia alimentów w przedmiotowej sprawie nie budzi w ocenie Sądu wątpliwości. Przede wszystkim należy wskazać, iż sam pozwani uznali powództwo, pozwana M. W. do kwoty po 200 zł miesięcznie, natomiast pozwany A. W. (2) do kwoty po 300 zł miesięcznie. Zgodnie zaś z art. 213 § 2 k.p.c. Sąd jest związany uznaniem powództwa, chyba, że uznanie jest sprzeczne z prawem lub zasadami współżycia społecznego albo zmierza do obejścia prawa. Zdaniem Sądu uznanie powództwa w części przez pozwanych nie jest sprzeczne z prawem i zasadami współżycia społecznego oraz nie zmierza do obejścia prawa. Jednocześnie Sąd doszedł do przekonania, iż należało zasądzić kwoty wynikające z uznania powództwa. Analizując przedstawione powyżej okoliczności sprawy, Sąd uznał, iż wysokość obowiązku alimentacyjnego pozwanych względem małaletniej powódki winna kształtować się na poziomie po 200 zł miesięcznie od pozwanej M. W. i po 300 zł miesięcznie od pozwanego A. W. (2), płatne do 15. dnia

każdego miesiąca, poczynając od dnia wniesienia pozwu, tj. od 01.10.2015 r. Za takim rozstrzygnięciem przemawia zakres usprawiedliwionych potrzeb powódki, szczególnie w zakresie nauki, leczenia i utrzymania.

Małoletnia powódka dochodziła od pozwanych alimentów w kwocie po 450 zł miesięcznie od każdego z nich. Należy podnieść, iż z pewnością jej potrzeby są wyższe niż łączna kwota alimentów 500 zł, jednakże zważywszy na sytuację pozwanych - ich możliwości zarobkowe i majątkowe oraz leczenie - nie sposób było uwzględnić powództwa w całości. Górną granicą świadczeń alimentacyjnych są bowiem zarobkowe i majątkowe możliwości zobowiązanego (art. 135 § 1 kro), choćby nawet nie zostały w tych granicach pokryte wszystkie usprawiedliwione potrzeby uprawnionego do alimentacji (wyrok Sądu Najwyższego z 20 stycznia 1972 roku, sygn. akt III CRN 470/71). Właśnie ta górna granica możliwości pozwanych została w pełni zaakcentowana, bowiem zakres obowiązku alimentacyjnego w przypadku zobowiązanych w dalszej kolejności ma na celu jedynie niejako uzupełnienie obowiązku alimentacyjnego zobowiązanych w pierwszej kolejności. Należy zatem pamiętać, iż obowiązek alimentacyjny M. i A. W. (2) ma charakter subsydiarny w odniesieniu do obowiązku alimentacyjnego ojca małoletniej – P. W.. Poza tym pozwani muszą mieć środki finansowe by sami mogli sobie zapewnić utrzymanie. Wobec powyższego powództwo w pozostałej części zostało oddalone jako zbyt wygórowane i nieuzasadnione.

Wydając orzeczenie w przedmiotowej sprawie, Sąd oparł swoje rozstrzygnięcie na zeznaniach stron, załączonych do akt sprawy dokumentach oraz aktach III RC 1057/10 Sądu Rejonowego we Włocławku. Zeznania stron Sąd uznał za wiarygodne, ponieważ są logiczne i konsekwentne. Brak w nich sprzeczności. Żadna ze stron nie zaprzeczyła w sposób skuteczny twierdzeniom strony przeciwnej. Jednocześnie podkreślić należy, iż zeznania wyżej wymienionych znajdują potwierdzenie w dokumentach przez nich przedłożonych. Strony nie podważyły wiarygodności tych dokumentów. Sąd również nie powziął wątpliwości co do wiarygodności wskazanych dokumentów.

Podstawę rozstrzygnięcia stanowi art.138 kro w zw. z art. 129 § 1 kro, zaś w zakresie oddalenia art. 138 kro a contrario w zw. z art. 129 § 1 kro.

Na podstawie art. 102 k.p.c. Sąd nie obciążył pozwanych kosztami postępowania w sprawie, od których uiszczenia zwolniona była również przedstawicielka ustawowa i kosztami tymi obciążył Skarb Państwa.

Na podstawie art. 333 § 1 pkt 1 k.p.c. wyrokowi w punkcie 1 i 2 nadano rygor natychmiastowej wykonalności.